

Par ts ontra el càncer

ENTREVISTA A L'ASSOCIACIÓ "PARETS CONTRA EL CÀNCER", Juliol del 2016

En aquest número, tenim el plaer de conèixer de prop l'experiència de tres dones decidides i amb empena: la Motse Montaner, la Carme Cruz, la Rosa García i la Mercè Macià. Que des de l'any 2005 compleixen una funció molt necessària al nostre poble, la lluita contra el càncer. El seu esforç i el seu compromís desinteressat han fet possible que, durant aquests anys, milers de pacients poguessin millorar la seva qualitat de vida. Aquest desig altruista es va transformar en un espai on els mallats poden compartir el seu problema alhora que reben suport mèdic de psicòlegs, fisioterapeutes i nutricionistes; amb tres objectius, respectivament: assessorar durant el procés de la malaltia, reduir els danys físics produïts pels tractaments de quimioteràpia i reforçar el nostre sistema immunològic amb una dieta específica.

D'altra banda, us animem a apropar-vos al seu local de "Joguines Solidaries" (plaça Josep Pla núm. 7; Horts del rector), on l'Àngels Ruiz us atindrà amb un somriure. Sembla la guarida d'Ali baba: una cova plena de gangues i tresors - impacta només entrar-hi!

Com us podeu imaginar, després de deu anys, tenen moltes històries que explicar, d'esforç, solidaritat, superació... Aquestes dones estan molt ben organitzades i són un exemple de compromís i... d'autosuficiència!!, no depenen de ningú; volen continuar sent lliures i gestionar-se elles mateixes.

Si voleu contactar amb l'associació, la trobareu a l'Avinguda Catalunya núm. 74 (edifici Corefo), als telèfons 606 680 247 / 93 573 92 02 o bé escrivint un e-mail a paretscontraelcancer@hotmail.com.

Quin és el procés des que una persona truca a la porta de l'associació?

En realitat hi ha 2 processos: les persones que es presenten directament i aquelles que truquen per telèfon. El telèfon mòbil (606 680 247) està obert les 24 hores del dia. En qualsevol cas, la primera visita és obligatòria, per filtrar, passar per la psicòloga, que estudia al malalt i al seu nucli familiar. I amb l'informe mèdic que fa aquesta, ja van a la fisioterapeuta o/i a la nutricionista.

Oferiu un servei força complet...

També fem un curs de cuina, de menjars especials anticancerosos; a Can Butjosa (que hi ha una cuina), mestre Joan Dalmau; els dilluns.

Teniu molta demanda?

Sempre hem tingut molta demanda i va arribar un moment que no donàvem a bast. Llavors, tant la psicòloga, com la nutricionista com la fisioterapeuta van haver de venir un dia més (avui, dilluns des del matí fins a la nit, i tots els dimarts a la tarda). Això, tot i que ens fan un preu especial, costa molts diners. El setembre del 2015, vam veure que no ens quedaven diners a l'extracte del banc. Va ser un moment crític.

Què veu fer, llavors?

Des de l'1 de gener del 2016 demanen que tot el món es faci soci. Com que estàvem arruïnades, havíem de fer alguna cosa... Només han de pagar-ho les persones que vinguin a visitar-se, són 20 euros a l'any. Però ja et dic, ens hem vist obligades a fer-ho així, perquè en el 2014 vam tenir 900 visites i en el 2015, 1500; i totes eren gratuïtes.

Quins avantatges hi ha per fer-se soci?

Entren 15 sessions gratuïtes que poden distribuir com vulguin. A partir d'aquí, cada sessió extra només els hi costa 5 euros. Actualment som 228 socis.

Tots de Parets?

No només atenem a gent de Parets. Vénen també de Mollet (en l'Hospital els informen que hi ha una associació que funciona), Barcelona (redirigides des de l'Hospital Clínic), Aiguafreda, Lliçà... I si ve algú que no pot pagar la quota i necessita assistència, procurem trobar la manera de donar-se-la igualment.

A banda dels socis, quines altres fonts de finançament heu trobat?

Rebem diners de la voluntat. Per altruisme o per solidaritat. Alguns voluntaris també reben serveis. Des del principi, també hem tingut subvencions per part de l'Ajuntament. També hem rebut diners de l'Obra Social de La Caixa. El local de joguines també és una font d'ingressos. D'altra banda, tenim un programa d'activitats durant l'any: fem un sopar benèfic, una tómbola de joguines durant la festa major, el dia de Sant Jordi posem paradetes... i diversos sopars i activitats al llarg de l'any en dates senyalades. Participem en tot el que podem, unes vegades és més lucratiu que d'altres no ho és gens, però és igual, nosaltres hi som.

Quina energia..., però vosaltres no pareu?!

I també fem recollida de taps! La gent quan ve aquí es pensa que això funciona sol, que els diners cauen del cel. Hem de pagar els serveis, la llum, L'IBI, l'escala... el que és bàsic ho assumim nosaltres.... (tot i que el lloguer del local no, perquè ens el cedeix COREFO/CASSAS; el

local de joguines està cedit pel senyor Esteve Nadal).

Penseu que el nostre poble està sensibilitzat amb aquest tema? Quina acollida tenen les vostres activitats per part de la gent?

I tant! T'haig de dir que avui mateix la radio m'ha trucat per saber si tenim preparada alguna cosa per a la festa major. És un poble molt solidari. I quan necessitem voluntaris, tothom procura col·laborar amb nosaltres. O compren qualsevol cosa d'ella parafarmàcia només pel fet de participar. La gala benèfica és on més recaptem, perquè venen unes 200 persones al sopar. Però, des del 2005 que vam començar amb el sopar solidari, encara continuem cobrant el mateix, perquè la crisi no sigui un impediment.

Formeu part o teniu algun vincle amb altres associacions contra el càncer?

Cap ni un, volem ser independents. L'únic que quan tenim algun problema els metges que ens assessoren són la Marta i el Pablo Pastor, metges del CAP de Parets. Volem ser independents i gestionar-nos nosaltres mateixes, perquè si no t'absorbeixen i no saps on van a parar els diners.

I quan es fa el dia mundial del càncer, tampoc?

Sí, el 4 de febrer és el dia mundial del càncer, però tenim la "mala pata" que cada any en Parets aquest dia plou, per això vam decidir que nosaltres ho celebraríem el dia 19 d'octubre, que és el dia mundial contra el càncer de mama.

Què demanàrieu d'aquí a uns anys? Com podria créixer l'associació?

Realment el que nosaltres necessitem és un relleu generacional. Perquè aquí anem posant anys, eh? Ens faria molta il·lusió veure que dintre de 10 anys això segueix endavant sense l'ajuda dels que estem ara, sinó amb gent jove... Sempre intentem créixer, introduir nous serveis. En el sentit de dir: si

ara podem fer unes classes de ioga, doncs fem-les, o fer una programació per anar amb els malalts a visitar granges. En la mesura que es pugui, intentarem mantenir els bàsics i ampliar serveis. Però el nostre principal problema és que no hi ha gent jove que vulgui continuar amb això.

... Però vosaltres tindreu fills i filles...

Si, però treballen tot el dia i quan arriben a casa no podem donar més de si. Tot i això, ajuden en allò que poden. Però necessitaríem gent jove amb verdadera implicació. També és cert que són les persones de la nostra edat les que tenen més disposició, perquè són les que tenen més temps lliure. Els joves treballen, tenen fills i no tenen temps. Jo deia que em jubilaria als 70, però a aquest pas no ens podrem jubilar pas mai.

